

‘Tarief van Buren is asociaal’

Gemeenten hanteren verschillende tarieven voor de aanvraag van een gehandicaptenparkeerkaart.

• Jaimy heeft sinds deze maand een gehandicaptenparkeerkaart.

FOTO: AANGELEVERD

Tarief voor een eerste GPK met medische keuring

Buren:	€295,00
Culemborg:	€190,00
Gorinchem:	€29,80
Houten:	€112,55
Maasdriel:	€41,00
Neder-Betuwe:	€146,50
Oss:	€100,00
Tiel:	€201,95
Vijfheerenlanden:	€210,00
West Betuwe:	€174,00
West Maas en Waal:	€99,00
Wijk bij Duurstede:	€201,65
Zaltbommel:	€0,00

door Marianne van de Werken

REGIO • Mensen die niet verder kunnen lopen dan honderd meter of die door hun handicap voor het vervoer afhankelijk zijn van een ander, kunnen bij de gemeente waarin ze wonen een gehandicaptenparkeerkaart (GPK) aanvragen. Het tarief voor de aanvraag van een gehandicaptenparkeerkaart blijkt per gemeente te verschillen. “Dat de legeskosten uiteen lopen, vind ik ronduit belachelijk.”

Aan het woord is Kristel Brouwer uit Culemborg. Haar meervoudig gehandicapte zoon Jaimy wordt in januari drie jaar en sinds deze maand hebben ze een gehandicaptenparkeerkaart voor hem. “Door spierzwakte valt hij veel. Hij kan korte stukjes lopen, maar voor buiten heeft hij een rolstoel. We hadden een buggy, maar we wilden een rolstoel, zodat onze zoon zelfbeschikking heeft.” Die uiteenlopende tarieven vindt ze belachelijk. “Gemeenten mogen dit zelf bepalen, maar waarom kijken ze dan niet naar rato van het inkomen? Wij moesten bovendien ook nog apart voor de medische keuring betalen, terwijl onze zoon ook gekeurd moest worden voor de wmo, omdat we een aanpassing van de woning wilden doen. Ik heb de 190 euro maar gewoon betaald. In vijf jaar haal ik dat er met de parkeerkosten wel weer uit. Alhoewel: gisteren moesten we naar het ziekenhuis en toen moesten we wel vier euro afrekenen. Maar toen konden we wel vlak bij de deur parkeren.”

Dat er verschil was in de tarieven van gemeenten wist Theo Eerkens, maar hij verbaast zich dat het verschil zo groot is. In 2010 ging hij gezond naar bed en toen hij de volgende morgen wakker werd, was hij verlamd. Het herseninfectie zorgde ervoor dat hij in een rolstoel belandde. Hij woont in Culemborg,

‘Een landelijke regeling, zou wat leder(in) betreft veel oplossen’

waar hij nu 190 euro voor een aanvraag met een medische keuring zou moeten betalen. In buurgemeente Buren ligt dat tarief zelfs nog honderd euro hoger. “De hoogte van het tarief in Buren is gewoon asociaal. Ik denk dat ik maar moet verhuizen naar Zaltbommel”, grapt hij. “Ik lach er nu om, maar eigenlijk is het triest dat gemeenten er verschillend mee omgaan.”

Sonja Hoogakker uit Deil, gemeente West Betuwe, heeft de kaart nu sinds twee jaar, maar wilde hem eigenlijk al jaren eerder aanvragen. “Iemand van de wmo vertelde dat de kaart 65 euro kost, maar dat je voor de keuring ook nog eens 200 euro moest betalen. Zou de GPK worden afgewezen, dan was je het geld voor de keuring kwijt. Ik wilde dat geld ook niet zomaar overboord gooien, dus ik heb de kaart toen niet aangevraagd.” Twee jaar geleden vroeg haar ergotherapeut waarom ze eigenlijk geen gehandicaptenparkeerkaart heeft. “Zij dacht dat ik zeker in aanmerking kwam voor een bestuurderskaart en ze heeft de wmo toen een mail gestuurd. Omdat ik via de wmo net een rolstoel, handbike en een aangepaste badkamer had gekregen, waren ze op de hoogte van mijn beperkingen en kreeg ik de gehandicaptenparkeerkaart zonder medische keuring voor het lage legestartief.”

Vereniging van Nederlandse Gemeenten

De Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) legt de verantwoordelijkheid voor het tarief bij de gemeente. In een schriftelijke reactie laat VNG weten: “De kosten zijn gebaseerd op leges die gemeenten in rekening brengen voor hun werkzaamheden. Voor zover dat in de gemeentelijke Legesverordening is opgenomen, mogen gemeenten leges vragen. Er is geen limiet vastgesteld. Gemeenten mogen de hoogte van de leges zelf bepalen. Deze mag evenwel niet meer dan kostendekkend zijn. Bij een gedecentraliseerde bevoegdheid gaan de kosten nu eenmaal uiteenlopen. De ene gemeente heeft het immers anders georganiseerd dan de ander en niet altijd worden de kostenposten op dezelfde manier aan het product toegerekend. Het ministerie van BZK heeft gemeenten verder opgedragen om legeskosten volledig door te berekenen aan het product. De VNG ziet in de invulling van deze bevoegdheid van de gemeente een eigen verantwoordelijkheid van een gemeente.”

Landelijke regeling

Belangenorganisatie Ieder(in) behartigt de belangen van zo’n twee miljoen mensen in Nederland die te maken hebben met een lichamelijke handicap, een verstandelijke beperking of een chronische ziekte. Illya Soffer, de directeur van Ieder(in), ziet de grote verschillen in Nederland ook. Zo stelt ze: “Voor mensen met een beperking is een gehandicaptenparkeerkaart soms onmisbaar. Dat is voor iemand in Nieuwegein net zo belangrijk als iemand in Tiel. Toch betaal je in de ene gemeente soms twee keer zoveel als in de andere gemeente voor dezelfde basisvoorziening. Gemeenten moeten wat ons betreft open en eerlijk zijn over hoe de kosten van een gehandicaptenparkeerkaart zijn opgebouwd. Zij moeten laten zien welke gedeelte van de kosten landelijk bepaald is en waar de gemeente beleidsvrijheid neemt. Een landelijke regeling die in alle gemeenten kan worden uitgevoerd, zou wat Ieder(in) betreft veel oplossen. Dan is er nog de vraag waarom mensen met een beperking op kosten gejaagd worden voor een basisvoorziening. Dat strookt niet met het VN-verdrag Handicap. Wij vinden het de moeite om te kijken of de gehandicaptenparkeerkaart collectief betaald kan worden.”

Gratis parkeren

Dat je met de gehandicaptenparkeerkaart op veel plekken gratis kunt parkeren, ziet Theo als een must. “Ik heb niet echt het gevoel dat de kaart me voordeel oplevert. Ja, ik kan dichtbij parkeren, maar daar houdt het voordeel ook wel mee op. Als je gehandicapt bent, gaat de kassa overal rinkelen. Of je nu een nieuw bed wilt kopen, of je wilt dichtbij parkeren. En waarom alles voor gehandicapten duurder moet zijn, is mij een raadsel.” Je mag overigens niet overal gratis parkeren, weet Sonja. “Zo gauw je de parkeergarage ingaat, dan moet je gewoon het parkeertarief betalen. En ga je naar een andere gemeente, dan moet je heel vaak ook gewoon betalen bij straatparkeren. Dat is overal weer anders.” Er zijn een aantal apps in omloop, waarin gebruikers van de GPK kunnen onderzoeken wat de regels per gemeente zijn, zo ontdekte deze krant. Dat kan bijvoorbeeld met de app GPA en voor Android-gebruikers kan de app Gehandicapten-P uitsluitend bieden. Toch geven alle apps aan dat er geen rechten aan kunnen worden ontleend en dat gebruikers het beste contact met de gemeente kunnen opnemen over de regels.

‘We moesten de keuring betalen, terwijl onze zoon al gekeurd werd voor de wmo’